

ELECCIONS EUROPEES pàg 10
El PSC firma un 9J amb una victòria al districte doblant els vots d'ERC

DIVULGADOR DIGITAL pàg 3
Joaquim Campa, conegut com El Boig de Can Fanga: memòria històrica des de les xarxes

línia **Sant Martí** ^{15 anys}

Juny 2024 · Núm. 206 · liniasantmarti.cat

Tornen les queixes pels concerts que acull el Fòrum

Stop Concerts denuncia que amb l'arrencada de la temporada de festivals arriben les nits sense descans pàg 10

Foto: Districte

A FINALS DE JULIOL pàg 10
La biblioteca García Márquez tancarà tres setmanes per esquerdes

A FONTS pàgs 12 i 13
Collserola: la muntanya on conviuen els conflictes

COMERÇ I COPA AMÈRICA pàg 14
Debat per si cal allargar els diumenges d'obertura d'estiu

Un còmic immortal

Sant Martí ja té un semàfor dedicat a Mortadel·lo i Filemó pàg 10

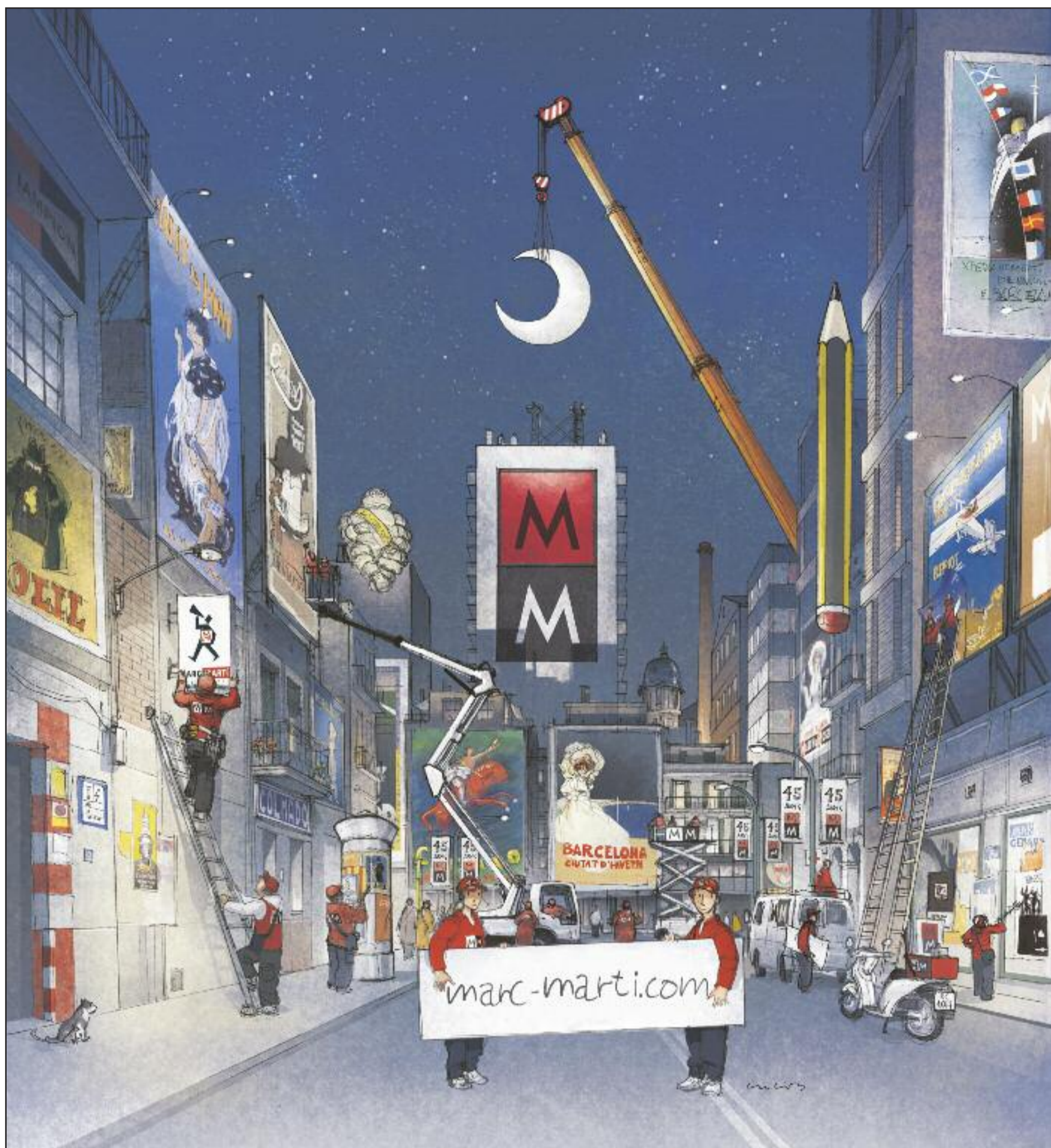
Home
BCN
PROMOCIONS & CONSTRUCCIONS

Home Homeing
ALUMINI & VIDRES

si pots somiar-ho, nosaltres podem fer-ho

C. Padilla, 243
08013 BARCELONA
T. 938 827 706
admin@home-homing.com
www.home-homing.com
Magatzem: Pte. Urset, 3

**Som especialistes en Publicitat Exterior, Imatge Corporativa,
Esdeveniments Esportius i Culturals, Comunicació Visual,
Decoració, Exposicions i Street Marketing.**

MM
MARC MARTÍ

BARCELONA MADRID VALÈNCIA
IMPRESSIONEM LES TEVES IDEES

Les xarxes com a arxiu històric

» Joaquim Campa, El Boig de Can Fanga a X (Twitter), fa un repàs a la situació vital de Barcelona
 » Del barri de la Sagrada Família, Campa és conegut per les imatges inèdites de la ciutat que publica

Guillem Francàs
BARCELONA

“He pres la decisió conscient de quedar-me al barri a viure amb la meua dona i els meus fills, tot i poder marxar, perquè també puguin viure la vida de barri que vaig viure jo”. Aquesta és la definició del sentiment de barri que Joaquim Campa, conegut a X (l'antic Twitter) amb el compte del Boig de Can Fanga (64.000 seguidors), té pel Poblet, o el barri de la Sagrada Família, i que vol transmetre sobre Barcelona. Campa, però, no és historiador, sinó que és executiu de recursos humans d'empreses tecnològiques. El compte a la xarxa social és el seu passatemps, on es dedica a compartir imatges inèdites de Barcelona i també de l'evolució del seu barri al llarg de la història.

El Boig de Can Fanga ha aconseguit milions d'interaccions a la xarxa social X amb fotografies molt curioses que desperten l'interès de tot barceloní –i dels que no ho són–. La gran pregunta que es fa el seu públic és com i d'on aconsegueix material tan curiós i inèdit que cap arxiu del país ha publicat. Algun exemple d'aquest impacte va ser quan va publicar una foto on es veia la bandera nazi al camp de les Corts del Barça, que va rebre un munt de visualitzacions i respostes. “Busco a arxius locals i nacionals de tot el món per aportar alguna cosa que els documentalistes d'aquí no tinguin”, diu. “He buscat a arxius d'Argentina, Alemanya, Anglaterra o Austràlia escrivint la paraula Barcelona i trobar fotos i vídeos que ningú té, tot i que a vegades són de pagament, però que pago encantat per fer públic un material amagat per a la meua audiència”, explica Campa.

Un camp de futbol a la Ciutatella de fa uns 100 anys i Campa a l'acte que va fer fa uns dies al barri de la Sagrada Família. Fotos: Gabriel Casas (ANC) i Línia

NO MONETITZAR PER LLIBERTAT
 Tot i que Campa s'hagi gastat diners per aconseguir certes fotos i vídeos, explica que no cobra ni un euro a través del seu compte de Twitter. “Una norma que tinc és no monetitzar res per no perdre la llibertat absoluta que tinc. Si vull fer publicitat d'algun bar, la faig perquè hi he anat i m'ha agradat, no perquè em paguin”, explica.

La norma que s'autoimposa també ve per les pressions que rep a vegades de l'esfera política. “M'han intentat captar partits o m'han demanat carregar contra algú, però mai ho he fet”, afirma. Això ve provocat per la gran influència en l'opinió pública que poden generar les seves fotografies i algun comentari “gamberro”, com diu ell mateix, que afegeix.

GENTRIFICACIÓ I HABITATGE
 Tornant al principi, Campa diu que ha tingut la sort de poder

escollir quedar-se al seu barri perquè els seus fills puguin viure una vida semblant a la que va tenir ell quan era jove, tot i els grans canvis que ha patit la ciutat al llarg dels anys. “Jo m'he sentit molt del meu barri i quan vaig viure als Estats Units no es creien que visqués a una ciutat com Barcelona com si fos un poble”, relata. A més, la seva feina l'ha portat a “contribuir” a què persones de fora vinguin a la capital a treballar per molt bon salari. “No era conscient de les externalitats que això pot provocar als barris i la meua manera de redimir-me és desprendre la meua ideologia contra el turisme massiu i on posar els seus límits amb El Boig de Can Fanga”, explica. De fet, defineix el barri del Poblet així: “És la Sagrada Família, menys la Sagrada Família”.

Campa també planteja diferents reptes perquè Barcelona re-

cuperi l'essència que està perdent, o perquè no l'acabi de perdre del tot. Fa un llistat de les preocupacions que ell mateix té i que molt probablement coincideixen amb les que el teixit social de la ciutat ja lluita per aconseguir.

D'una banda, comenta que mantenir la identitat i la memòria és molt important per “conèixer el passat, entendre el present i projectar-se al futur”. Aconseguir més participació i tenir força associativa que es tradueixi en capacitat de lluita veïnal és un dels altres reptes que planteja. Tot plegat, en un escenari on els problemes relacionats amb l'habitatge i la gentrificació estan a l'ordre del dia. “Cada any a l'escola dels meus fills diem adeu a famílies que no poden pagar-se un pis per viure aquí i es veuen obligats a marxar”, lamenta.

És per tot això que Campa afirma que el model econòmic i

comercial actual no és el que volen els veïns del barri. “Els comerços que hi ha ara al voltant de la Sagrada Família no ens esperen a nosaltres (els veïns). Com a consumidors, no ens volen”, acaba dient, tot reivindicant el comerç de proximitat.

FER MEMÒRIA, NO NOSTÀLGIA
 Amb tot, Campa insisteix a dir que ell no es dedica a “fer nostàlgia”, sinó que fa “memòria”. “Instal·lar-se en el discurs que abans tot era millor que ara és absurd. Abans la vida al barri també era difícil, la gent es punxava droga a la plaça Gaudí quan jo era jove i això els meus fills ja no ho viuen, o pregunteu a les dones i els gais com era viure fa 50 anys”, diu fent una crida a no instal·lar-se en el pessimisme. Campa acaba dient que tampoc s'ha de fer “presentisme”, però que cal vigilar en idealitzar el passat.

Rep l'actualitat i les notícies d'última hora de línia Sant Martí

Estrenem canal de

WhatsApp

Segueix-nos!

La lupa

'Her' no té un final feliç

per Susana Pérez Soler

Foto: Arxiu

Theodore és un escriptor desencantat que escriu cartes emotives per a altres persones al mateix temps que s'enamora de Samantha, el sistema operatiu del seu ordinador. Samantha és una assistent similar a Siri, però amb una veu més seductora i sensible, que, a més, sempre dona bons consells. És enginyosa, explica acudits i riu dels que li explica Theodore, s'enfada poc i és molt convincent, i xiuxiueja per fer confidències. És la novia ideal per a qualsevol home en procés de separació, excepte perquè no és real i no té cos. Les assistents virtuals tenen els seus defectes. Ningú és perfecte. Però a Theodore això no li importa. Qui vol sexe quan té amor?

Aquesta és la sinopsi de la pel·lícula *Her*, però aviat podria ser la història d'un amic, conegut o saludat seu a jutjar per la darrera versió de ChatGPT, que es va presentar en un acte retransmès globalment. Durant l'esdeveniment tecnològic de l'any, la nova versió de ChatGPT, GPT-4o (la o prové d'*omnichannel*, que vol dir multicanal), va flirtejar la roba que portava un dels presentadors de l'acte, cosa que va suscitar tota mena de comentaris perquè va ser quelcom no pre-

vist. GPT-4o va sorprendre per la seva capacitat de mirar, entendre i parlar sobre allò que veu.

Li pots demanar un conte per anar a dormir i abaixarà la veu. Si necessites un acudit descarat, parlarà amb un to sarcàstic i divertit. I si et veu amb un pastís i una espelma, et cantarà feliç aniversari de manera amigable. Si alguna cosa va quedar clara durant la pre-

Parlar amb un ordinador sembla poc natural, però és probable que els més joves ho acabin integrant

sentació és que cada cop estem més a prop d'un internet lliure de pantalles; una terra promesa pels gurus de Silicon Valley des de fa anys.

Parlar amb un ordinador pot semblar poc natural avui, però és més que probable que els més joves ho acabin integrant. De fet, ara ja prefereixen fer les cerques a través d'una intel·ligència artificial generativa en lloc de recórrer als buscadors, perquè els sembla

un entorn més amigable. Quan d'aquí a poques setmanes la nova funció de ChatGPT arribi de forma gratuïta als seus dispositius, ja podem imaginar els vagons de metro plens de persones que parlen amb el seu assistent de veu, com passa a *Her*.

Però, alerta, *spoiler*: *Her* no té un final feliç. Samantha, la veu coqueta del sistema operatiu de Theodore, acaba confessant-li, poc abans de ser aniquilada per l'empresa que l'ha creat, que té converses amb més de 8.300 persones a la vegada i que està enamorada de 641. 641! Algun avantatge havia de tenir no tenir cos i no ser real.

Que OpenAI presenti un assistent d'IA amb una veu humana, que riu, explica acudits i flirteja amb els treballadors de la companyia no és ètic, perquè condueix a l'error de pensar que és real. Que sigui una veu sensual de dona és masculista. Que el mateix Sam Altman, propietari d'OpenAI, faci referència a la pel·lícula *Her* durant la presentació de GPT-4o és irresponsable. Però res d'això s'escapa a Altman ni a l'objectiu últim de la seva empresa: la maximització dels beneficis. Mentre tot plegat alimenti la conversa i el compte de resultats, *show must go on!*

Aquí es piula

Tuits en paper

@descifraguerra

El president francès, Emmanuel Macron, declara que dissol l'Assemblea Nacional per convocar eleccions anticipades. La decisió es deu als mals resultats a les eleccions europees, on la seva aliança ha obtingut el 15,2% davant el 32,4% de Le Pen. La primera volta se celebrarà el 30 de juny i la segona serà el 7 de juliol.

@BorisYopo

Resum de les eleccions europees: l'extrema dreta creix, sí, però especialment en quatre països (Alemanya, Àustria, França i Itàlia). A la resta, es manté igual o creix molt poc, i als països nòrdics (Dinamarca, Finlàndia, Suècia) i a Polònia i Hongria té retrocessos.

@parlamentcat

El president Josep Rull declara constituït el Parlament de Catalunya de la XV legislatura. La presidenta sortint, Anna Erra, ha fet el traspàs simbòlic del càrrec al nou president, lliurant-li la carta que el darrer president a l'exili, Francesc Ferreras i Duran, va enviar des de Mèxic l'any 1980.

@EstradaLaia

Per fi s'ha publicat la Llei d'Amnistia al BOE. Permetrà alleugerir el patiment de les represaliades i ho celebrem. Però no podem obviar que, malauradament, no tots els represaliats per l'Estat se'n beneficiaran i que la repressió continuarà fins que aconseguim la independència!

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director General: Marcelo Villanueva
Director Editorial de Línia: Amau Nadeu
Director Editorial dels webs temàtics: Quim Miró
Directora d'art i nous formats: Marga Moreno
Subdirectora de digital: Anna Corbatera

Subdirectors d'edicions Línia: Albert Ribas i Francisco Javier Rodríguez
Edicions Línia: Albert Alexandre, Guillem Francàs i Raül Martínez (BCN), Olga García (Vallès), Rubén Hidalgo (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Roger Jiménez (Baix Llobregat i L'H), Toni Delgado (Esports),

Andreu Asensio (suplements) i Laia Coronado (xarxes)
Webs temàtics: Pere Giménez i Maria Cerezuela
Revista Orgull: Mar Sifre
Disseny gràfic: Susana Dicenta
Controller: Mauro Favieri
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Els semàfors

Joaquim Campa

Joaquim Campa, El Boig de Can Fanga a X, fa una gran tasca de divulgació històrica a través de les xarxes. Sovint publica imatges antigues de la ciutat que són inèdites, al mateix temps que també denuncia els problemes que pateix Barcelona.

pàgina 3

Ajuntament

L'Ajuntament tancarà tres setmanes la Biblioteca Gabriel García Márquez per reparar desperfectes provocats pel moviment de l'edifici. Les obres inhabiliten un equipament molt important del barri que ha rebut elgosi pels premis en disseny.

pàgina 10

Coordinadora Vern

Mortadel·lo i Filemó ja tenen el seu quart semàfor a la ciutat després que s'estrenés el de la cruïlla del carrer Bac de Roda amb Gran Via. L'acte formava part del programa del PrimaVern que organitza la Coordinadora Vern.

pàgina 10

El + llegit

línia **SantMartí.cat**

- 1 *La biblioteca García Márquez: atracció turística o biblioteca comuna?*
- 2 *La participació al 9J a les sis de la tarda es desploma a Sant Martí*
- 3 *El PSC es fa seu Sant Martí*
- 4 *L'Ajuntament entrega 18 habitatges de lloguer social al Poblenou*
- 5 *El PSC aconsegueix a Sant Martí una còmoda victòria en les eleccions europees*

Habitatge: un dret com una casa

per César Ochoa (Barcelona En Comú)

“L’habitatge és un dret, però també un bé de mercat”, deia l’aleshores ministre socialista José Luis Ábalos. Ara, tant la Constitució espanyola, com l’Estatut de Catalunya, el que recullen és l’obligació dels poders públics de promoure condicions i normes que facin efectiu el dret a l’habitatge. Del dret a especular amb béns de primera necessitat no en diuen res.

Producte d’aquesta filosofia mercantilista, Espanya és el país d’Europa amb més inquilins en risc de pobresa i on les rendes del lloguer han augmentat un 28% els darrers 7 anys. A Barcelona, llogar un pis requereix més de la meitat del sou mitjà. Als barris de Sant Martí, el preu mitjà d’un lloguer és de 1.124 euros al mes. No és estrany que l’accés a l’habitatge a Barcelona sigui una de les principals preocupacions de la ciutadania.

Aquest increment dels preus de l’habitatge traspasa encara més recursos econòmics de persones que viuen de lloguer als propietaris, en molts casos grans rendistes o especuladors, i es veu agreujat a zones amb pressió turística o molts professionals d’alt nivell econòmic.

La solució no és fàcil. Fer efectiu el dret a l’habitatge és un tema complex on no existeix una ‘bala de plata’, una única solució. Cal combinar una bona regulació legislativa de l’activitat privada que posi fre al rendisme especulatiu, amb bones lleis d’habitatge, amb la inversió pública.

Aquesta inversió es pot traduir en construcció d’habitatge i també en la compra mitjançant l’opció de tanteig i retracte. A hores d’ara, en l’any que portem de mandat, l’Ajuntament de Barcelona no ha executat cap compra per tanteig i retracte al districte de Sant Martí, quan hi ha hagut finques al districte que sumen un total de 235 habitatges on es podia haver exercit aquesta opció.

En els 8 anys d’alcaldia d’Ada Colau, s’han mobilitzat més de 1.000 milions d’euros

Com a mostra, la notícia del passat 31 de maig: 18 nous habitatges de lloguer social finalitzats al barri del Parc i la Llacuna del Poblenou on s’han invertit 2,9 milions d’euros i els lloguers no superaran el 30% dels ingressos dels llogaters.

També estan en marxa 600 habitatges promoguts per fundacions, cooperatives i promotores de lucre limitat, a qui s’ha ofert solars i crèdit, de la mateixa manera que es fa a Viena. Dins d’aquest àmbit, en un tercer espai diferent del d’habitatge públic i privat es troba l’habitatge cooperatiu en cessió d’ús, impulsat al nostre districte per cooperatives com la Balma, Abril o La Trenca, una opció de

Cal combinar una bona regulació que posi fre al rendisme especulatiu amb bones lleis d’habitatge

d’inversió en habitatge. Això ha permès gairebé doblar el parc d’habitatge públic a la ciutat: de 7.500 habitatges l’any 2015 s’arribarà als 14.600. D’aquests, 1.600 pisos han estat expropiats amb el sistema de tanteig i retracte i s’han evitat expulsions del veïnat. Aquest impuls, producte de la construcció, compra i captació ha generat el major parc públic municipal de lloguer de l’Estat i ha incorporat tants pisos públics en 8 anys com els governs municipals anteriors en 35 anys.

propietat comunitària privada exclosa de dinàmiques especulatives, amb menys necessitat d’ajut públic i complementària a la construcció d’habitatge públic. És habitatge que a llarg termini formarà part del parc públic. És part de la solució als problemes d’habitatge a la nostra ciutat.

Una solució que passa per la cooperació de les administracions per fer lleis adequades i inversions necessàries perquè l’habitatge assequible sigui un dret i no un privilegi.

Línia Sant Martí no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se’n fa responsable. Les cartes d’opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#Alvise

@caminantes21: Alvise Pérez, condemnat diverses vegades per difondre mentides, obté tres eurodiputats. No és una deriva cap a la ultradreta, sinó cap a la ultraestupidesa.

#Sumar

@FonsiLoaiza: Yolanda Díaz anuncia que deixa els seus càrrecs orgànics a Sumar després de la patacada a les europees. Seguirà com a vicepresidenta al govern.

#PSC

@victorguinot: Amb la victòria a Catalunya a les eleccions europees, el PSC guanya consecutivament 5 eleccions. Mentrestant, l’independentisme perd un milió de vots.

La no governança ferroviària

per Montserrat Tura

Alguna cosa tenen els trens que em criden a pujar-hi. M'agrada pujar als trens dels indrets que visito per raons diverses. Pots intuir com és una societat segons siguin els seus trens.

M'agrada viure en una ciutat que té dues estacions de tren on paren trens de tres línies de Rodalies. Inexplicablement, els trens de mitjana distància hi passen i no s'aturen, i els d'alta velocitat hi agafen embranzida quan van cap al nord i hi comencen a frenar quan van cap a la gran ciutat de Barcelona.

M'agrada viatjar per un camí previsible i que a França anomenen "camins de ferro". Llegeixo, escolto música. Tenen pitjor concepte dels trens els que no els utilitzen.

Això no m'impedeix afirmar que és incompreensible i sovint provoca justa indignació l'estat en què estan les instal·lacions ferroviàries a la xarxa de Rodalies. Conec la divisió de competències: vies, electrificació, senyalització i estacions per a Adif; trens, tallers i cotxeres, de Renfe; i horaris, tarifes, bonificacions i atenció als clients, de la Generalitat.

Fa tants anys que el cablejat de l'electrificació es va deteriorant que és difícil substituir-lo tot i iniciar un pla de conservació que ho mantingui tot en bon estat, renovant en la temporalitat que correspongui les instal·lacions.

Cal, doncs, dues dècades d'importants inversions per posar-nos al dia i anar establint sistemes de conservació i de manteniment de la prestació del servei actualitzat perquè s'arribi a traslladar a l'usuari la sensació de millora. S'ha de començar i s'ha de constituir l'empresa conjunta Generalitat-govern central anomenada Rodalies de Catalunya.

En els diners del pla 20-30 hi ha desdoblaments, soterraments i millor encaix en trames urbanes denses i, per tant, els 6.300 milions dels quals parlen no són tots per substituir instal·lacions i modernitzar-les. Cal fer-ho simultàniament i ho accepto, ja que en trams curts hi ha fortes inversions que han de portar a millores ferroviàries i urbanes, com és el cas del desdoblament de l'R3.

Soc més comprensiva quan la causa és un atropellament, una caiguda d'un arbre per un fort temporal o un acte delictiu (com un robatori), i ho soc menys quan la raó de la manca de puntualitat és el mal estat de les instal·lacions.

El dia 12 de maig va ser un d'aquests dies negres a la xarxa de Rodalies. Era impossible desplaçar-se a Barcelona o venir-ne amb els trens habituals, que els dies festius ja són pocs.

Era un dia especial (jornada electoral) i aquella matinalada algú havia robat un cablejat de coure del tram més estratègic de tota la xarxa, amb la mala fortuna que el robatori havia malmès la instal·lació de comunicació de senyal i la presa de terra de la instal·la-

Foto: Jordi Puiglar/ACN

ció. Un robatori estrany. Uns lladres despistats o una terrible casualitat. No sé si arribarem a saber-ho. Quaranta metres de cablejat i tota la xarxa de Rodalies afectada. Confiarem que les investigacions arribin a aclarir-nos què va passar aquell dia, ara que ja hi ha detinguts al respecte. L'indret, per acabar-ho d'arreglar, està just al canvi de municipi de Montcada i Reixac i Barcelona, poblacions que pertanyen a diferents regions policials i a diferents partits judicials. Per què van triar precisament aquell segment de cable és una gran incògnita.

Les conseqüències pels efectes de sobrecàrrega que van produir-se en cadena costaran mesos a ser reparats i uns 15 milions de l'erari. Milers de passatgers

afectats i Barcelona aïllada pel servei ferroviari. Impotència, perplexitat, enuig raonable.

El silenci del ministre de Transports aquell dia que Catalunya estava sense trens de Rodalies va ser ensordidor. L'endemà va donar unes xifres que poden ser interpretades com a excusa, però que ens haurien de fer pensar molt sobre com hem passat de ser una societat orgullosa dels béns comuns a una societat que malmet instal·lacions que hem d'arreglar amb diners de tots, i que això ens impedeix tenir-los per adquirir nous trens i noves tecnologies.

Catalunya és l'indret de tota la xarxa de Renfe amb més incidents deliberats de danys a les instal·lacions ferroviàries, un 51,8% de totes les que es produeixen a l'Estat. Més de la meitat dels atacs contra persones i instal·lacions vinculades als trens succeeixen a Catalunya.

Tenim el trist honor que el rànquing per províncies de malifetes deliberades sigui Barcelona, Madrid, Tarragona, Girona, València, Saragossa, Sevilla...

Les malifetes deliberades van des de pintar vagons de tren i impedir poder veure l'exterior fins a col·locar objectes a les vies que posen en perill la circulació de combois amb centenars de persones al seu interior. Des del robatori de fil de coure fins a l'apedregament deliberat. Des de baralles entre passatgers fins a discussions violentes amb els interventors.

Podem acceptar que els lladres van seleccionar aquests 44,5 metres de coure per casualitat sense saber que era un punt neuràlgic. Tenim dret a sospitar que potser algú els va indicar concretament on havien de tallar i que havien de destruir el sistema de senyalització interconnectat i arrancar la presa de terra encara que no els suposés cap benefici econòmic. Però també ens hem de preguntar per què Adif no tenia mecanismes de detecció i prevenció de robatoris en aquest punt que ara sabem que és importantíssim.

Finalment, hem de demanar a tots els implicats en la gestió i seguretat dels nostres trens que facin tot el possible per treure'ns d'aquest rànquing de vàndals. Això vol dir més seguretat i més protecció del servei ferroviari.

Les millors perles

Latleta Laura García Caro anava tercera en la recta final dels 20 km de marxa i va agafar la bandera espanyola per celebrar el bronze europeu. No va veure que la seguia la ucraïnesa Olyanovska, que la va avançar just abans de la meta.

En la graduació d'una escola de Wisconsin, el pare d'una noia que acabava de recollir el seu diploma i anava a saludar els seus professors va saltar a l'escenari empenyent-ne un, que era negre. No volia que la seva filla el toqués.

Aquest estiu està de moda prendre el sol amb plantilles amb forma de flor, de sol o d'altres figures que es col·loquen a diverses parts del cos i fan l'efecte de tenir un tatuatge. Els experts, sens dubte, no ho recomanen.

Un bar pot fer-se viral només pel seu nom. És el que li ha passat a un establiment de València, que s'ha convertit en tot un reclam per dir-se 'Beer para Creer'. Els propietaris són experts en màrqueting i publicitat.

Junts per Catalunya

LA FOTO

línia vol ser un espai per a la conversa metropolitana serena i responsable

David
Fernàndez

Montserrat
Tura

Neus
Munté

Oriol
Lladó

Susana
Pérez

Dolors
Sabater

Xavi
Casinos

Lucía
Delgado

Fernando
Carrera

Janet
Sanz

Xavier
Godàs

Manuel
S.V. Beuter

Jordi
Martí Galbis

Elisenda
Alamany

Xavier
Marcé

Oriol
López

Ferran
Falcó

Manuel
Reyes

Nùria
Parlon

Arnau
Nadeu

Tribuna

El pis de la senyora Maria

per Ferran Falcó

Foto: Albert Segura/ACN

La senyora Maria va treballar tota la vida en una empresa del sector químic molt important. No es va casar mai. Va tenir nebots, això sí, i va morir ara fa uns quants anys. Amb el seu esforç va poder comprar un pis els anys 60, en un barri obrer i de classe treballadora. Més que d'un pis es tractava d'un piset. A l'època, i durant tots els anys que en va pagar el préstec, aquell pis va consumir impostos, que van pagar els que van comprar el sòl, els que van promoure l'edifici, els que en van vendre els seus habitatges... I cada habitatge va pagar la seva contribució, els seus consums i, si es transferien de propietat, la seva plusvàlua. El pis, de fet, és un actiu que genera ingressos recurrents a l'administració. I això passa quan es vol fer, mentre es fa, quan s'acaba, quan es ven o es revèn, quan es reforma, quan es lloga i quan s'hereta.

Quan va traspasar la senyora, el pis va quedar per a la seva germana vídua, amb una pensió minsa. Amb esforç va pagar l'herència i va pensar en aquell habitatge per llogar-lo. Va ser una idea que el temps va demostrar dolenta. Una finca envellida, necessitada de cada vegada més inversions, i uns inquilins nets d'uns coetanis de la senyora, "molt bona gent" segons ella, però que no havien transferit als seus successors l'amor pel treball i l'esforç, fet que es traduïa en impagaments d'un lloguer que expressament era petit per mirar d'assegurar-lo.

Fer fora els inquilins consumiria més anys de vida dels que tenia la senyora al davant i li costaria diners i maldecaps, sense la seguretat que el dia del llançament no s'hi presentessin plataformes de defensors dels desafavorits, que de tant en tant també defensaven els *galtes*. A sobre, una nova regulació governamental obligava la senyora a no augmentar-los el lloguer, i a tributar-lo. Tot plegat, incentius per vendre'l i treure-se'l de sobre, retirant-lo del mercat de lloguer, com així va ser.

Aquesta història no és un conte. És certa. Temo, però, que no és l'única. Tampoc no pretenc parlar-ne gaire, sinó introduir una idea o debat al voltant de quins incentius té l'administració per promoure habitatges assequibles, si és que en té... Potser, si trobem la resposta, podrem saber per què no se'n fan més o per què no se'n fan prou.

L'administració, el govern, és una guanyadora neta del negoci immobiliari. Si es fa sobre sòl privat, en cobra impostos i li'n surt gratuïta la urbanització. Si es fa sobre sòl públic, converteix un actiu en un passiu que li costa diners. Igualment, l'administració "hi guanya" quan el "negoci" o "la propietat" és d'un tercer. Posa la mà a la butxaca de qui compra sòl, de qui construeix l'edifici, de qui ven el pis i de qui el compra. També de qui l'hereta i de qui el revèn. Ja no hi ha desgravació fiscal a la compra d'habitatge i les ajudes al lloguer arriben a pocs, tard i malament, i no serveixen ni per rebaixar-ne el preu ni per millorar-hi l'accés.

Així les coses... Quins incentius té l'administració per fer habitatge públic? Pocs. No li surten els números. En pressupostos finits on educació, sanitat o infraestructures consumeixen molt, l'habitatge apareix com una font d'ingressos recurrent, si el fan els privats, però com una despesa, si el fessin els públics (almenys els primers anys). En el mentrestant, l'administració cobra de tothom qui intervé en el procés immobiliari, sense desgast, i el resultat és prou clar: un sector que no creix, uns preus a l'alça i un malestar social creixent per la impossibilitat dels més joves d'emancipar-se o de servir habitatge als nous catalans que han arribat al país els darrers anys. A tot això s'hi ha afegit una resposta pública intervencionista que de moment no dona resultats, mentre la col·laboració publicoprivada (gran iniciativa) de l'Àrea Metropolitana a través de la societat mixta Habitatge Metròpoli Barcelona, creada el 2021, encara no ha començat a agafar velocitat (per dir-ho suaument).

En aquest marc, cal repensar l'habitatge, i la nova mentalitat ha de ser menys fiscal i més social. I ha de tenir un *fast track* de procediment urbanístic.

Cal canviar el paradigma, peti qui peti. Els promotors públics i privats s'han de repartir els nínxols del mercat i acordar amb transparència les regles del joc. Els promotors i els constructors volen fer habitatge. La societat necessita habitatge. I els governs? No ho sabem, més enllà de les promeses que s'endú el vent i de les realitats que s'endú Hisenda, o que atura la burocràcia. El pacte social per l'habitatge és, de veritat, el gran acord econòmic i social que el país necessita.

“

**Els promotors
i els constructors
volen fer habitatge.**

I els governs?

**No ho sabem, més enllà
de les promeses que
s'endú el vent i de les
realitats que s'endú
Hisenda, o que atura la
burocràcia. El pacte social
per l'habitatge és,
de veritat, el gran acord
econòmic i social
que el país necessita**

”

Flaixos

@rac1: Llogar una habitació en un pis compartit ja costa com un lloguer d'un pis petit abans de la pandèmia. De mitjana val 582 euros al mes.

@rafa_79_av: Faig una crida perquè es canviï el vermell dels semàfors per un color més amable, amb l'objectiu de no traumatitzar els alumnes en pràctiques de les autoescoles.

@Bertiresurrect1: No entenc per què hi ha certificat digital, idCat mòbil, claus digitals i milers de parafernàlies més, però encara no es pot votar des de casa.

DISTRICTE LGTBI

La reivindicació de l'orgull LGTBI+ es fa sentir als barris

Barcelona torna a omplir els seus carrers de festa i reivindicació per commemorar el Dia Internacional de l'Orgull LGTBI i defensar els drets i llibertats dels col·lectius LGTBI+, lluitant contra la LGTBI-fòbia, tal com asseguren des de l'Ajuntament.

Fins a mitjans de juliol, els barris, equipaments municipals i museus de la ciutat es vestiran d'orgull i oferiran una programació específica on es podrà gaudir d'una àmplia oferta d'activitats per a tots els públics.

L'objectiu de les propostes és reivindicar i avançar amb fermesa en la defensa dels drets de les persones que formen part dels col·lectius LGTBI+ i continuar sensibilitzant per a l'eradicació dels discursos d'odi i discriminació per raó de LGTBI-fòbia.

L'ORGULL TAMBÉ ES VIU ALS BARRIS

L'orgull recorre els diversos districtes de la ciutat a través d'*Orgull de barri*. Es tracta d'una programació descentralitzada que pretén omplir la ciutat d'activitats perquè tota la ciutadania es pugui vestir d'orgull.

Durant els mesos de juny i juliol, els barris ofereixen activitats i propostes artístiques de proximitat, intergeneracionals, trans-feministes i interseccionals per visibilitzar la pluralitat de les realitats i mirades dels diferents col·lectius LGTBI+. L'àmplia oferta omplirà carrers, places, biblioteques i centres cívics, entre altres espais municipals.

Diversos museus de Barcelona també es tornen a sumar a la commemoració de l'Orgull

Entre les activitats d'*Orgull de barri* destaquen l'espectacle de varietats *El Cabaret de FOK-Empodera't* al Mirador d'Horta; el cicle Drag Queen/King a l'Espai Jove Ca la Panarra; o un taller humorístic i divulgatiu per a persones grans sobre les sigles LGTBI+ al Casal Joan Casanelles de Sant Martí.

MUSEUS ORGULLOSOS

Els museus de Barcelona es tornen a sumar a la commemoració de l'orgull reinterpretant els seus espais i les col·leccions en clau LGTBI+.

Enguany, els museus que participaran en aquesta iniciativa són el Museu Marítim de Barcelona, el Museu de Ciències Naturals, el Museu Olímpic i de l'Esport Joan Antoni Samaranch, el Museu Arqueològic de Catalunya, el Museu Nacional d'Art de Catalunya, la Xarxa de Museus d'Art de Catalunya i el Museu de Cerdanyola.

En aquesta línia, el 18 de juny tindrà lloc la segona edició de l'activitat *Passa el relleu*, una gimcana de projectes culturals de Museus i Districtes amb mirada LGTBI+.

El Centre LGTBI i l'Associació de Professionals de la Museologia de Catalunya organitzen aquesta jornada tècnica per intercanviar experiències i trobar sinergies. El propòsit és teixir ponts entre museus, entitats i col·lectius que desenvolupen projectes culturals amb mirada LGTBI+. Tota la programació es pot consultar a barcelona.cat/orgull.

FLAIXOS AMB ORGULL

Torna l'exposició 'Un petó teu'

Un petó teu és una mostra fotogràfica que posa en relleu com el petó dissident ha estat relegat a un segon pla durant els últims anys. Les imatges capturen moments en què el petó es converteix en una expressió audaç de la identitat i la resistència LGTBI+.

Fins al 28 de juny es pot visitar al Centre Cívic Joan Oliver 'Pere Quart', a les Corts. Abans, l'exposició s'havia estrenat al Centre LGTBI, i porta la firma del productor i director audiovisual al Peter Toro.

El Centre LGTBI ha celebrat els 5 anys

El Centre LGTBI va commemorar el seu cinquè aniversari el 18 de maig, en el marc del Dia Internacional contra la LGTBI-fòbia.

Al matí, la celebració va tenir lloc a les portes de la seva seu amb tota mena d'activitats familiars. A partir de la tarda i fins al vespre la festa es va traslladar a plaça Catalunya, on hi va haver diferents concerts i actuacions, tot plegat amb la presentació de Brigitta Lamoure.

Coneix el Grup Trans i No Binari

El Grup Trans i No Binari del Centre LGTBI és un espai de socialització on poder connectar amb persones que exploren el seu gènere i compartir experiències.

Al grup se celebra la diversitat des del respecte, l'amor, la cura i l'amabilitat. Tot allò que es comparteix a les sessions és confidencial i els membres poden decidir participar o no en les activitats que s'hi desenvolupen.

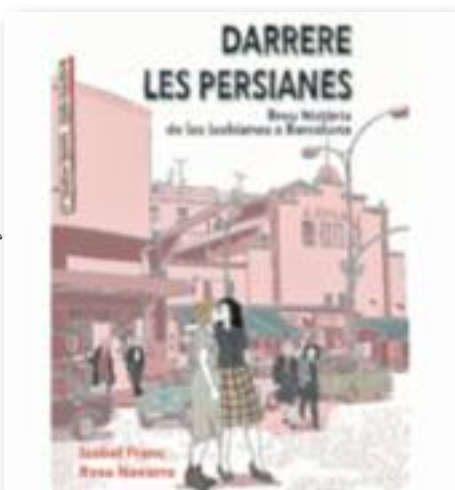
Les reunions es fan el tercer dimarts de cada mes de 18 a 20 h. Per assistir-hi cal enviar un correu a inscripcions@centrelgtbicsn.org.

Foto: Arxiu

Recuperant la memòria lèsbica a través d'una novel·la gràfica

Foto: Ajuntament de Barcelona

Darrere les persianes és una novel·la gràfica que traça un recorregut històric per la memòria de les lesbianes a Barcelona. El 20 de juny a les 18 hores, el Centre LGTBI (carrer Comte Borrell, 22) acollirà la presentació del còmic de la mà de les seves autores: Isabel Franc, guionista, i Rosa Navarro, il·lustradora. A més, les acompanyaran Maria Giralt, assessora del còmic, i Maio Serrasolsas, artista i cantant transfeminista i activista lesbiana.

La novel·la gràfica proposa acompanyar dues estudiants de màster en el seu treball de recerca per la història silenciada i invisibilitzada de les lesbianes.

Al llarg de la investigació es trobaran amb figures destacades de la Segona República,

com Irene Polo, Lucía Sánchez Saornil o Anna M. Martínez Sagi. Així mateix, descobriran les tortures i les aberracions del Patronato de Protección a la Mujer durant el franquisme i ens revelaran els codis comunicatius de la clandestinitat i la resistència.

La seva recerca dels personatges continuarà i resseguiran el fil fins a l'explosió social, cultural i artística de la Transició. La llei del matrimoni igualitari també tindrà un gran pes en la història.

Amb un llenguatge àgil i unes il·lustracions que recreen fotografies icòniques, el llibre recull el testimoni i les memòries de les persones que van protagonitzar fites històriques clau en la lluita pels drets de les lesbianes.

Stop Concerts torna a alçar la veu contra els concerts al Fòrum

» Amb el Primavera Sound ha començat la temporada de festivals
 » L'Ajuntament defensa que és l'únic espai que els pot acollir

CONVIVÈNCIA ▶ La plataforma Stop Concerts ha tornat a alçar la veu contra els grans festivals que se celebren al recinte del Fòrum i que causen molèsties veïnals. I és que la temporada de festivals a l'espai va començar el 30 de maig amb el Primavera Sound, l'esdeveniment més gran que acull el Fòrum i que més problemes causa als veïns de l'entorn, tot i que ja hi havia hagut actes com la Feria de Abril.

La plataforma va afirmar l'1 de juny a les xarxes que lluitarà "sense descans" perquè l'edició d'enguany "hagi estat l'última que es fa a l'espai". De fet, el mateix dia de l'estrena del festival el president de l'entitat, Enric Navarro, va reivindicar a *Betevé* aquesta lluita. "No podem permetre que Barcelona faci un macronegoci en benefici de quatre promotors i hotelers", deia.

I és que el conflicte pel soroll que pateixen els veïns de l'entorn

Imatge del públic del Primavera Sound 2024. Foto: Jordi Borràs/ACN

del Fòrum i els permisos per fer els festivals continua ben viu amb la temporada d'estiu de festivals i concerts. El Primavera va donar el tret de sortida el primer cap de setmana de juny i el segon va ser el torn del Share Festival, que també va provocar queixes pel volum de la música.

Per la seva banda, l'Ajuntament continua defensant que el Fòrum és l'únic espai de la ciutat a l'aire lliure que pot acollir aquesta mena de festivals i recorda que des de l'any passat limita l'horari d'obertura de bars i establiments de 24 hores durant el Primavera Sound.

Habitatge | Nous pisos socials al Poblenou

L'Ajuntament ha entregat 18 pisos públics de lloguer social al Poblenou. Les famílies que entrin a viure a la promoció, situada a la cruïlla entre Ciutat de Granada i Almogàvers, pagaran entre un 20% i un 30% dels seus ingressos.

La García Márquez tancarà tres setmanes per esquerdes

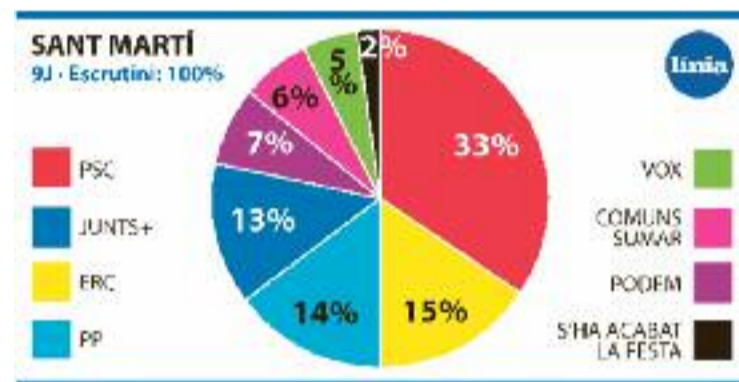
BIBLIOTECA ▶ La multipremiada Biblioteca Gabriel García Márquez, inaugurada fa només dos anys, haurà de tancar durant tres setmanes per reparar les esquerdes provocades pel moviment de l'edifici. Així, del 29 de juliol al 18 d'agost, no es podrà fer ús de les instal·lacions d'aquest equipament.

A banda de reparar els desperfectes, també es faran millores per evitar-ne de nous. Les obres han estat ideades pel mateix equip d'arquitectes del projecte original i costaran 396.000 eu-

ros. Els treballs consistiran a col·locar uns suports estructurals per tal de garantir un "millor control" dels moviments de l'edifici que han generat desperfectes a la façana. Les esquerdes són visibles en els vidres de la terrassa a la tercera planta i de la zona infantil a la primera.

En paral·lel, es crearà un voladís exterior cobert que s'integrarà com un nou espai de la biblioteca. El voladís permetrà col·locar elements expositius i condicionar-lo com a escenari per a actes o presentacions.

Eleccions europees: el PSC s'imposa a Sant Martí

POLÍTICA ▶ El PSC va ser el partit més votat a Catalunya en les eleccions europees del 9J. El triomf socialista es va repetir a Sant Martí, on el partit va aconseguir el 33% dels vots. Els bons resultats electorals es van traduir en un increment de 9,5 punts respecte dels obtinguts pel partit en les europees del 2019.

ERC, que va ser la segona opció al districte amb un 14,6% dels sufragis, va patir una caiguda de 7,2 punts. En canvi, el PP, la tercera força amb més suports, va disparar-se 8,3 punts fins al

13,9% dels vots. Els populars van superar així a Junts+, la candidatura que va patir la patacada més forta de la jornada amb el 13% dels vots, 9,4 menys que en els comicis del 2019.

El duel entre els partits d'esquerres estatals el va guanyar Podem amb el 6,9% dels vots, mentre que Comuns Sumar (6,4%) va quedar en sisè lloc. L'extrema dreta de Vox va ser la setena força amb el 4,8%. El partit S'ha Acabat la Festa, liderat per l'ultradretà Luís Alvise, va endur-se el 2,2% dels vots.

Mortadel·lo i Filemó es muden a Bac de Roda

HOMENATGE ▶ Els mítics personatges de còmic Mortadel·lo i Filemó han marxat de la 'Rue del Percebe' per a instal·lar-se a Sant Martí. Un nou semàfor de la cruïlla entre Bac de Roda i la Gran Via regula el trànsit amb unes llums que dibuixen la figura dels famosos detectius.

L'espai triat va ser una proposta veïnal. Allà hi vivia Francisco Ibáñez, autor dels intrèpids inspectors de la TIA. L'ac-

te de l'encesa, que va atraure molts veïns, va ser protagonitzat per la Remedios Solera i la Núria Ibáñez, vídua i filla de l'estimat ninotaire.

Aquest és ja el quart semàfor de la ciutat que mostra aquesta iconografia, el segon a Sant Martí de Provençals després del que es va instal·lar a tocar de la biblioteca Gabriel García Márquez, que té una gran col·lecció d'obres d'Ibáñez.

Foto: Ajuntament

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta · Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
 Dificultats de relació

www.javiercentol.com

625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t
 Barcelona

Aigua regenerada, la clau sostenible per vèncer la sequera

Coincidint amb el Dia Mundial del Medi Ambient, Aigües de Barcelona reafirma la seva aposta per l'aigua regenerada, seguint un model circular, per garantir la resiliència hídrica de l'àrea metropolitana de Barcelona

El 5 de juny, el planeta commemora el Dia Mundial del Medi Ambient, una jornada per promoure la preservació del medi ambient, enguany dedicada a la restauració de la terra, la desertificació i la resiliència a la sequera. Una problemàtica global amb un impacte especial sobre la conca mediterrània, que pateix des de fa anys una escassetat hídrica estructural.

Les projeccions de futur de la mateixa ONU són prou eloqüents i alerten que fins al 40% de les zones terrestres del planeta es troben degradades. A més, a tot el món, els episodis de sequera s'han incrementat un 29% des de l'any 2000; i a l'àrea mediterrània s'alternen llargs períodes de sequera amb episodis de pluges torrencials.

Catalunya també està afectada per aquest escenari. Les estimacions de l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA) preveuen que el canvi climàtic reduirà un 22% la disponibilitat de recursos hídrics al litoral català el 2050. De fet, Catalunya ja ha patit en les darreres dues dècades un total de cinc episodis de sequera, dos dels quals (2007-2008 i la present de 2021-2024) especialment intensos.

Aigua regenerada, solució circular sostenible

En aquest escenari, i per assegurar l'abastament al conjunt de la pobla-

► El riu Llobregat, al seu pas per Sant Joan Despí | Autor: Aigües de Barcelona

ció, cal **transformar el model de gestió del cicle integral de l'aigua**, per tal d'ampliar les fonts d'aprovisionament.

Aigües de Barcelona, referent en la gestió de l'aigua des de fa 157 anys i companyia compromesa amb la sostenibilitat i la lluita contra l'emergència climàtica, fa una **aposta estratègica per impulsar l'aigua regenerada com a solució sostenible i circular per afrontar la situació d'escassetat hídrica estructural al nostre país.**

El 2023, la companyia va regenerar un total de **57,9 hectòmetres cúbics d'aigua**. Un recurs per a l'agricultura, la indústria i les ciutats, amb una petjada de carboni que és la meitat respecte de l'aigua dessalinitzada i una despesa energètica tres vegades inferior a la dessalinització.

El 2023 la companyia va regenerar fins a 57,9 hm³ d'aigua residual depurada

Actualment, la companyia ja està fent arribar un cabal de **1.500 litres/segon d'aigua regenerada des de l'Estació Regeneradora d'Aigua (ERA) del Baix Llobregat aigües amunt del riu Llobregat** com a recurs d'aigua prepotable. Tot aquest volum arriba posteriorment a la planta potabilitzadora (ETAP) de Sant Joan Despí i torna a entrar en el procés de tractament i potabilització abans de subministrar-la a les nostres llars amb total garantia.

Cal tenir present que, en una situació de normalitat, la pràctica totalitat de l'aigua (95%) que consumeix l'àrea metropolitana de Barcelona és super-

ficial o subterrània, i només el 5% prové d'aigua de mar dessalinitzada. Però en el context actual d'estrès hídric, tan sols el 19% del consum correspon a aigua superficial (rius, principalment) i el 23% és aigua subterrània (pous i aqüífers), mentre que l'aigua provinent de dessalinitzadores és el 33% i la regenerada, el 25%.

Inversions per aturar la sequera

La col·laboració públicoprivada i el diàleg són clau per trobar solucions estructurals que ajudin a garantir el futur de l'aigua a l'entorn metropolità. Amb aquest compromís, Aigües de Barcelona està executant un **pla d'inversions coordinat amb l'administració per aprofitar tots els recursos hídrics disponibles, reforçar noves fonts del recurs, com l'aigua regenerada, i augmentar la resiliència de les infraestructures del cicle integral de l'aigua.**

Entre les actuacions contemplades s'inclou la instal·lació ja operativa que connecta l'aigua d'origen subterrani amb la línia de tractament d'ozonització i filtres de carbó actiu a l'ETAP de Sant Joan Despí.

A la zona del Besòs, la companyia ha culminat les obres de la primera fase de l'ETAP Besòs per recuperar el Rec Comtal. L'ampliació de les instal·lacions, juntament amb la construcció de nous pous i la captació i el tractament de l'aigua directament del riu Besòs, multiplicarà per tres la producció d'aigua potable. Això suposarà una aportació d'aigua del 15% del consum total a la regió metropolitana.

A més, al primer trimestre de l'any que ve entrarà en funcionament la nova línia d'osmosi inversa i la nova línia de carbó actiu als pous Estrella de Sant Feliu de Llobregat, que optimitzaran l'aprofitament i milloraran la qualitat de l'aigua procedent de l'aqüífer. També està en marxa la construcció d'un nou camp de pous, per extreure aigua de l'aqüífer del Baix Llobregat.

La innovació, la capacitat tecnològica i la col·laboració són determinants per fer front als desafiaments del canvi climàtic, garantir l'abastament de la regió metropolitana i contribuir a un futur més sostenible per a les persones i el planeta.

Orgull
la publicació de reflexió LGTBI+

L'Ajuntament de Barcelona es va comprometre a retirar 11 dels 17 abocadors de Collserola a Nou Barris. Foto: Joanna Chichelnitzky

La conversa, més o menys, es produeix en aquests termes: preguntem a Neus Regada, presidenta de l'Associació de Veïns de Mas Guimbau - Can Castellví, quins són els problemes més importants que hi ha als barris de muntanya de Collserola. Regada repregunta si tenim temps d'escoltar-la, i a continuació comença una llarga enumeració de problemàtiques: la por als incendis, les deixalles al parc, l'ús abusiu de l'espai natural, la manca de transports públics i d'equipaments... "I els senglers dels quals tothom parla?", li preguntem. "Són el menor dels nostres problemes. Hem après a conviure-hi, perquè si els deixes tranquils, et deixen tranquil", respon.

Ivan Patrici, de Collserola sense abocadors i tècnic mediambiental, també podria estar hores relatant els conflictes que té el veïnat de Nou Barris als peus del massís. Són diferents dels de Regada, però la quantitat és igualment notòria: abocaments de brossa descontrolats, problemes de biodiversitat per la sequera, conflictes per l'ús del sol...

A la metròpoli, pràcticament tothom ha trepitjat la serralada de Collserola alguna vegada. Imponent i regnant sobre Barcelona i altres municipis, és fàcil de veure des de molts punts del territori. No obstant això, queda lluny i només és visitada –massivament– els caps de setmana. Queden també lluny, doncs, els problemes que viuen els seus veïns. De fet, la majoria de la població no sap ni tan sols quin organisme governa l'entorn natural.

Es tracta del Consorci del Parc Natural de la Serra de Collserola, que agrupa la Diputació de Barcelona, l'Àrea Metropolitana de Barcelona, la Generalitat i els ajuntaments del Papiol, Molins de Rei, Sant Feliu, Sant Just Desvern, Esplugues, Barcelona, Montcada i Reixac, Cerdanyola i Sant Cugat. Així, una població de tres milions està vinculada amb aquest pulmó verd de 8.000 hectàrees, però cada any passen pel massís fins a cinc milions de persones. Sens dubte, un caldo de cultiu per fer aflorar els conflictes.

EL GRAN PROBLEMA

Els incendis són la bèstia negra de Collserola. Les noves condicions ambientals derivades de la crisi climàtica fan que els anomenats incendis de sisena generació puguin ser una realitat. Segons els Bombers de la Generalitat, si hi ha una temperatura de 30 graus, vents superiors als 30 quilòmetres per hora i una humitat per sota del 30%, Collserola podria cremar en menys de vuit hores.

Així ho confirma el cap de secció de Boscos del Departament d'Acció Climàtica de la Generalitat, Eloi Beulas, que assenyalava que a Collserola cal distingir dues tipologies d'incendis. "Al vessant que dona al mar, els focs poden ser espectaculars, perquè es veuen des de Barcelona, però no

Collserola: un massís de conflictes

Amb una extensió de 8.000 hectàrees que cada any trepitgen cinc milions de persones, la serralada de Collserola és el gran pulmó verd de l'àrea metropolitana de Barcelona, però també un focus de problemes de convivència entre veïns i visitants i un dels punts més crítics pel que fa al risc d'incendis.

ens preocupen tant com els que comencen a la zona del Llobregat", detalla. Són aquests darrers els incendis que es podrien arribar a descontrolar i "arrasar tot el massís". La forma del terreny, la vegetació o els vents són alguns dels elements que converteixen la zona sud de la serralada en un entorn amb molt més risc.

En aquest sentit, encara que es va començar a dissenyar el 2010, va ser el 2021 quan les autoritats que governen el massís van aprovar el

pla de protecció del parc, el PEPNat, que disposa d'una sèrie de mesures per lluitar contra els incendis.

Malgrat tot, els veïns no estan tranquils, i en certa manera tenen raó per no estar-ho. Regada afirma que "la seguretat al barri és insuficient, perquè en cas d'incendi no en sortiria ningú viu". Alhora, denuncia que manquen franges per protegir les urbanitzacions i camins perquè els bombers puguin desplaçar-se si hi ha un incendi. "No hi ha inversions", assegura.

El pressupost de Collserola se situa en els 6,4 milions d'euros, una quantitat que des de l'AMB i l'Ajuntament de Barcelona consideren insuficient. Així mateix, els organismes de l'òrbita municipal assenyalen que l'infrafinançament és responsabilitat de la Generalitat, que certament es va comprometre a invertir un milió d'euros extra al parc per la situació de sequera i el risc d'incendis. Finalment, la quantitat no es va poder destinar al massís perquè no es

van aprovar els últims pressupostos de la Generalitat liderada pel president Pere Aragonès.

En aquesta línia, Beulas alerta que, "tot i que en els darrers anys s'han fet franges, són insuficients". Ho confirmava el cap de l'Oficina de Prevenció d'Incendis Forestals i Desenvolupament Agrari de la Diputació de Barcelona, Jaume Minguell, quan el passat 16 de maig deia que a la metròpoli "tenim el bosc a la porta de casa i, per tant, tenim el foc a la porta".

El serial dels militars

● Si s'aixeca una pedra, a Collserola surt un problema. Aquest podria ser el lema d'aquest massís pel qual, cada any, passen cinc milions de visitants. N'és una prova tota la polèmica que els militars de l'exèrcit espanyol fa anys que generen entre el veïnat del parc. Militars a Collserola? No ens hem equivocat: el massís és utilitzat pels soldats de la caserna del Bruc per fer-hi entrenaments.

La qüestió va destapar-se fa més d'una dècada quan el Col·lectiu Antimilitarista de Sant Cugat (CASC) afirmava el següent en un article: "A Coll-

militars o no era del Ministeri de Defensa, i afegia que l'Ajuntament de Barcelona havia fet una petició per posar-hi fi. Tanmateix, reconeixia que no es podia prohibir que els militars, per exemple, "com qualsevol ciutadà normal", hi anessin a córrer.

El desembre de l'any 2016, el Consorci del Parc de Collserola hi va prohibir les pràctiques militars que incloguessin "la utilització o exhibició" d'armes. A més, les activitats dutes a terme pels militars s'havien de desenvolupar a una distància superior als 500 metres respecte dels centres

El 2011 es va denunciar la presència de militars armats a Collserola i el 2016 es va prohibir que hi fessin exercicis d'entrenament amb armes

serola podem trobar espècies d'animals més perilloses que els porcs senglars: els militars". Es referien a la divisió de muntanya de l'exèrcit que s'entrenava als boscos d'Esplugues de Llobregat, Sant Cugat del Vallès i Vallvidrera.

Aquell 2011, les mocions de censura presentades en ajuntaments contra l'activitat militar al parc van anar caient en cascada, impulsades, en gran part, per la CUP. Les mocions es van aprovar a Molins de Rei per unanimitat, a Sant Cugat, a Esplugues, a Cerdanyola i a Barcelona. L'aleshores regidor de Sarrià-Sant Gervasi, Joan Puigdollers, afirmava que la postestat per decidir si es feien marxés

educatius. Aquell mateix any, el Ministeri de Defensa va presentar un recurs contra la decisió del Consorci i, en un comunicat, va assegurar que mantindria les activitats a Collserola.

D'ençà d'aleshores, cada poc temps, tot i la prohibició, la polèmica torna a sorgir. El 2018 es va denunciar la presència de militars armats a pocs metres de l'escola els Xiprers en horari lectiu, i un any més tard un grup de soldats va ser fotografiat passejant amb armes per la serrallada. L'últim capítol del serial es va produir l'any passat, quan uns veïns de Vallvidrera es van topar amb una dotzena de militars que portaven armes a la font de l'Espinagosa.

La situació és preocupant, i encara ho és més en el context de sequera que travessa Catalunya i que fa augmentar el risc d'incendis d'uns boscos molt debilitats. Segons indiquen des del projecte De-BosCat del centre d'investigació CREA, la sequera ha fet que els boscos estiguin molt més debils. "L'estrès hídric dels últims anys ha fet que alguns arbres hagin perdut les seves fulles", diu la responsable del projecte, Mireia Banqué. "Aquest debilitament augmenta la vulnerabilitat i facilita l'entrada de plagues", lamenta.

CONFLICTES D'USOS

"Al parc s'hi fa de tot", es queixa Regada. "Curses, observació d'ocells, sortides escolars constants... Quan fa bon temps hi ha moltíssima gent, i és com la Rambla sense cap control", apunta. Certament, la utilització intensiva de Collserola genera conflictes. La veïna explica, per exemple, que a l'estany de Vallvidrera, encara que està prohibit fer-ho, hi ha gent que hi banya el gos. Per això demana que "s'apliqui la llei i es posin multes".

És el que ha passat en el cas de les bicicletes de muntanya que circulaven per camins i corriols dins del parc. Actualment, les diferents ordenances dels municipis

del Consorci sancionen qualsevol persona que practiqui aquesta modalitat esportiva. Joaquim Vilaplana, el president de la Federació Catalana de Ciclisme, explica que les multes ascendeixen als 250 euros i lamenta la criminalització que s'ha fet dels ciclistes. "És cert que al col·lectiu hi ha irresponsables que fan descens extrem, però no són majoria", diu.

Avui dia, la Federació està en converses amb el Consorci per mirar de crear una taula de diàleg per despenalitzar la bici de muntanya a Collserola. "No ens sembla bé la tolerància zero i creiem que cal fer un estudi de quins corriols i camins realment estan en perill si hi passen bicis", argumenta. Des del seu punt de vista, en aquesta matèria "s'ha cedit davant dels grups ecologistes quan no hi ha evidències científiques que indiquin que les bicicletes deterioren els camins més que les pluges".

Les veus crítiques amb els ciclistes, però, són freqüents. Regada diu que "estan trencant el parc", i l'estiu passat el síndic de greuges de Barcelona lamentava que, tot i les prohibicions, els ciclistes seguien incomplint la llei.

Més enllà del conflicte de les bicicletes, que desperta passions i debats, el parc té altres usos que

"Al parc s'hi fa de tot: curses, observació d'ocells, sortides escolars constants... Quan fa bon temps hi ha moltíssima gent, i és com la Rambla sense cap control"

"Al vessant que dona al mar, els focs poden ser espectaculars, perquè es veuen des de Barcelona, però no ens preocupen tant com els que comencen a la zona del Llobregat"

no generen cap mena de discussió. El mes de maig, Patrici va denunciar els abocaments de brossa constants que pateixen les zones de Nou Barris properes al parc. El diari Línia va poder visitar diversos abocadors de la mà de Patrici i va comprovar que no es tracta d'un problema aïllat. De fet, hi ha brossa que té més de 60 anys, com ara material de construcció o productes mèdics de mitjans del segle XX. Alhora, en alguns d'aquests abocadors hi ha, des de fa anys, cotxes i motociclistes abandonats.

En aquest cas, la història va donar un tomb quan la pressió veïnal va fer que, recentment, l'Ajuntament de Barcelona es comprometés a eliminar 11 dels 17 abocadors que hi ha. "Els que no es poden netejar són de propietat privada", explica Patrici, que lamenta que el consistori trigués tant a actuar i que només hagi recollit la brossa més visible.

MÉS I MÉS PROBLEMES

Semblaria que la cosa acaba aquí, però podríem continuar enumerant problemes. Regada esmenta, sobretot, els que tenen a veure amb la mobilitat. "No s'ha invertit en infraestructures, i per la carretera hi passen milers de cotxes",

afirma tot referint-se a l'Arrabassada, una de les carreteres més perilloses de tota Catalunya. "Baixar a Barcelona et pot costar una hora en un tram que pots fer en sis minuts", afegix.

Si parlem de transports públics, la qüestió no millora, ja que "els autobusos passen cada 45 minuts o una hora i vint en el pitjor dels casos", diu Regada. "Fa anys que demanem les mateixes coses, però com que som cinc o sis barris que tenen 4.000 persones, som pocs vots", lamenta. L'únic moment en què els fan cas, considera, és quan un polític va a visitar-los. "Els alcaldes es queden a quadres, perquè hi ha zones urbanes sense asfaltar", sentència.

Patrici també lamenta que a la zona on viu hi hagi una manca de manteniment de la qual responsabilitza la Fundació Privada de l'Hospital de la Santa Creu i Sant Pau. "És propietària de molts terrenys a Collserola dels quals no se'n cuida, i això genera, per exemple, la vandalització de la Font de Santa Eulàlia", conclou.

Un reportatge d'**Albert Alexandre**

L'Eix Clot va celebrar el 9 de juny la primera edició del Bravas Rock Festival als jardins del Clot de la Mel. L'acte va ser una mostra de comerç i restauració al carrer amb més de deu hores de concerts i que va comptar amb activitats infantils.

Nou debat: cal allargar els diumenges d'obertura d'estiu?

HORARIS ▶ Amb la temporada d'estiu del comerç a tocar han arribat els primers diumenges de l'any que els establiments comercials situats a les zones de gran afluència turística poden obrir de 12 h del migdia a 20 h del vespre.

Així, el passat 19 de maig va ser el primer diumenge de l'any amb aquestes condicions, que s'allargaran fins al 15 de setembre, moment en què acaba l'acord per obrir en diumenge i festiu durant l'estiu. Un acord que es va produir per primera vegada l'estiu del 2022, ja que es va signar el febrer d'aquell mateix any i que, de moment, té vigència fins al desembre del 2025. Ara, però, l'obertura en diumenges ha creat un nou debat perquè Barcelona Oberta ha demanat ampliar la campanya fins a l'octubre per la Copa Amèrica.

Per la seva banda, Barcelona Comerç no està d'acord amb aquesta possibilitat perquè considera que beneficiaria les grans empreses, segons ha dit el seu

Els comerços de zones turístiques poden obrir en diumenge. Foto: Ajuntament

president, Pròsper Puig, a *Betevé*. En l'àmbit individual, diversos eixos comercials de barris de tota la ciutat també s'han posicionat en contra de la proposta.

Finalment, Barna Centre és l'eix comercial que es troba en un punt mitjà, segons han explicat al mateix mitjà. L'agrupació de comerciants considera

que el conflicte "és un debat ampli que demana consens social i molta reflexió".

Amb tot, en el cas de Sant Martí, les zones de gran afluència turística són els barris del Parc i la Llacuna del Poblenou, la Vila Olímpica del Poblenou, el Poblenou, i Diagonal Mar i el Front Marítim del Poblenou.

Oberta la convocatòria dels Premis Nacionals de Comerç

RECONeixEMENTS ▶ La Generalitat ha obert la convocatòria per a la 24a edició dels Premis Nacionals de Comerç i els Premis Nacionals als Establiments Comercials Centenaris. Els premis estan dividits en diverses categories i inclouen gratificacions de fins a 6.000 euros.

Els Premis Nacionals de Comerç tenen com a objectiu reconèixer la tasca de persones, empreses i entitats que contribueixen al prestigi del comerç, especialment el comerç urbà i de proximitat.

D'altra banda, els Premis Nacionals als Establiments Co-

mercials Centenaris estan destinats a distingir aquells establiments i mercats municipals en actiu que han celebrat cent anys d'història o més durant l'any 2023. En aquestes categories es valora el manteniment d'un servei de qualitat i personalitzat als seus clients, així com l'adaptació als nous models de consum al llarg del temps.

El termini per presentar candidatures finalitza el 4 de juliol a les 14:00 h. Els interessats en participar poden obtenir més informació i presentar les seves candidatures a través del web oficial dels premis.

Els premiats de l'anterior edició dels guardons. Foto: Generalitat

territori línia

36 municipis
metropolitans

periodisme de proximitat

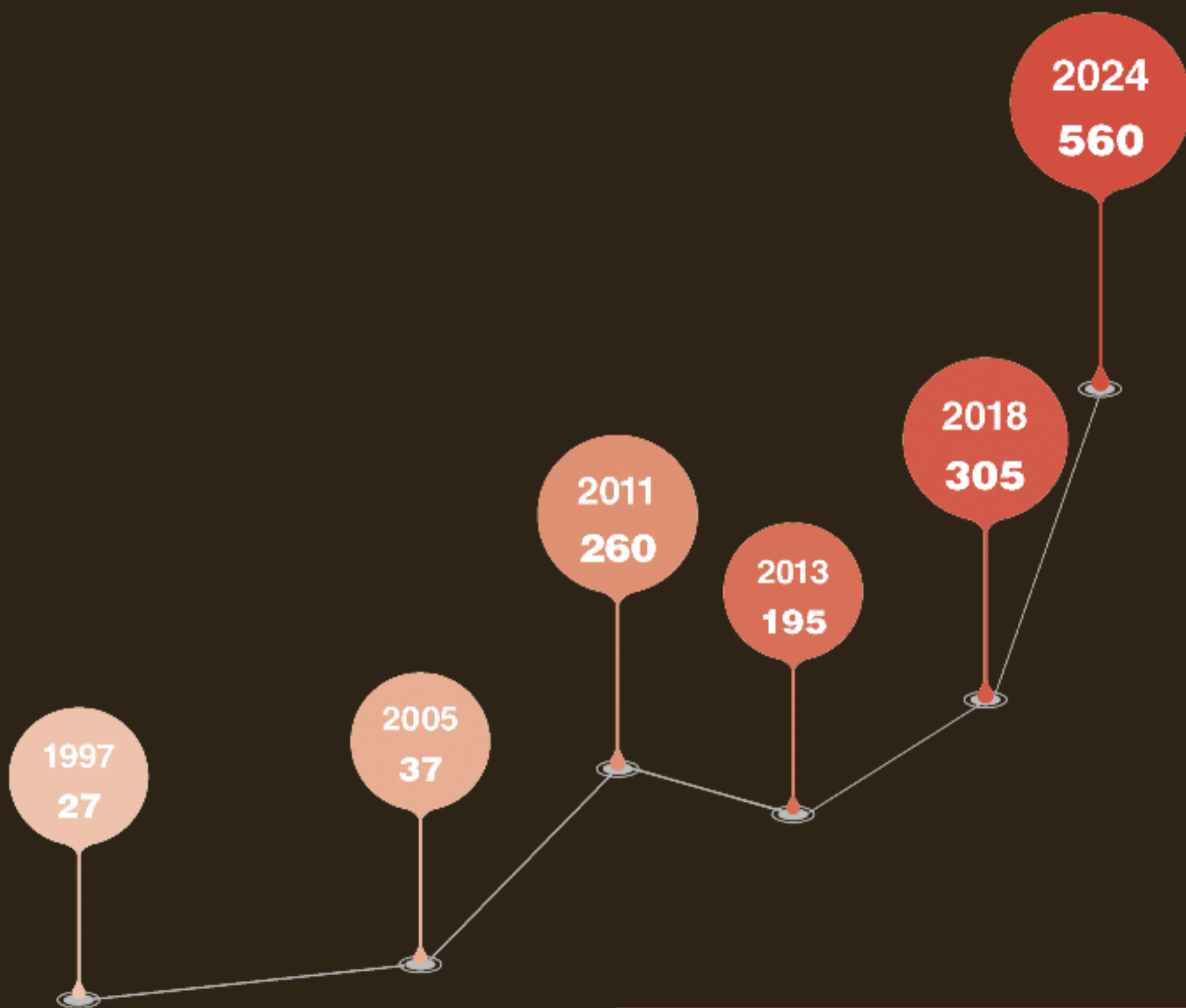
línia

liniatarxa.cat grup comunicació21 el diari metropolità

associació
de mitjans
d'informació
i comunicació

amic

*“Mitjans de proximitat,
periodisme de confiança”*

Més de 560 mitjans associats

Cultura de Barri

Ciència | Setmana del medi ambient

Durant tot el juny, el Centre Cívic Can Deu exposa *Material sensible*, un conjunt de gravats del col·lectiu G-Print. I del 2 al 12 de juny, Aiiko presenta la seva col·lecció d'*upcycling design*.

El llegat Masriera, a la Casa Elizalde

HISTÒRIA ▶ El Centre Cívic Casa Elizalde ofereix entre el 22 de maig i el 27 de juliol l'exposició *L'art i el temple. Història visual del Taller Masriera*, una revisió de la història de l'edifici situat al número 70 del carrer de Bailèn, conegut com el Temple de l'art.

A través d'una col·lecció de fotografies, documents i material d'arxiu, l'exhibició dona a conèixer l'activitat cultural de l'espai i el seu impacte en la cultura.

UN EDIFICI AMB HISTÒRIA

El mateix any que començaven les obres de l'edifici que gairebé cent anys més tard esdevindria la Casa Elizalde, a escassos deu minuts de distància arrencava la construcció del Temple de l'art. En plena expansió de l'Eixample, els germans Francesc i Josep Masriera Manovens, membres d'una notable nissaga d'orfebres, artistes i industrials catalans, van encarregar el

1882 l'edificació d'un taller artístic. L'immoble, obra de l'arquitecte Josep Vilaseca, autor també de l'Arc de Triomf i de la Casa dels paraigües de la Rambla, tenia forma de temple neoclàssic. L'any 1931, el dramaturg i orfebre Lluís Masriera, fill de Josep Masriera, va iniciar la reforma per transformar bona part de l'edifici en una sala d'arts escèniques: el Teatre Studium.

140 ANYS DESPRÉS

L'actual exposició dedicada al temple il·lustra la família Masriera amb un seguit d'activitats paral·leles per aprofundir en els diversos àmbits relacionats, com són les arts escèniques, l'orfebreria i l'estil neoclàssic. La inauguració va tenir lloc el dia 22 i va anar càrrec de la comissària Alexandra Laudo. Entre les activitats, destaca la xerrada de l'arquitecte Antoni Ramon i Graells sobre el Teatre Studium, que es farà el 19 de juny a les 19:30 h.

Reconstruir els records a través de la IA ja és possible

EXHIBICIÓ ▶ L'Oficina ciutadana de memòries sintètiques, que acaba d'obrir al Disseny Hub Barcelona (DHub), està a disposició de la ciutadania per reconstruir els seus records a través de la Intel·ligència Artificial Generativa (GEN-AI) fins al 28 de juliol. S'hi pot anar els divendres (de 13:30 a 20 h), els dissabtes (de 10 a 20 h) i els diumenges (de 10 a 15 h).

El projecte té el suport de l'Ajuntament a través de *La Ciutat Proactiva* de Bit Habitat (Fundació Barcelona Institute of Technology for the Habitat). A més, prové de la iniciativa de *Domestic Data Streamers* (DDS), un col·lectiu

La mostra combina la tecnologia i els relats de les persones que en són protagonistes

multidisciplinari barceloní amb trajectòria internacional dedicat a convertir dades i xifres en instal·lacions. Aquest cop, crearan reconstruccions visuals basades en les experiències de les persones que hagin fet l'entrevista que es demana amb cita prèvia i que dura una hora.

Amb tot el que es va recopilant s'està fent l'exposició immersiva *Memòries sintètiques*, que es podrà visitar al Disseny Hub Barcelona fins al 29 de setembre de dimarts a diumenge de 10 a 20 h. Es tractarà d'una mostra immersiva que combinarà la tecnologia amb els relats personals dels ciutadans que hi hagin participat, però cal tenir en compte que es basarà en les reinterpretacions dels fets que recordem, així que el resultat final tindrà un caràcter oníric i difús.

Els barris també s'omplen de cinema fet per dones

Foto: X (@MostraDones)

CINEMA ▶ Del 21 de maig al 7 de juliol, la Filmoteca de Catalunya, el Centre d'Arts Santa Mònica i el Cinema Zumzeig acullen la 32a Mostra Internacional de Films de Dones de Barcelona (MIFDB), que enguany posa al centre les cartografies fetes per dones, és a dir, com a través de les cineastes seleccionades els films presentats habiten espais i territoris.

A part de les sales d'exhibició, el festival també compta amb el programa *Cinema fora de lloc*, que inclou films lèsbics dels noranta i dels 2000 i que es poden veure en places de Barcelona. El 27 de juny, per exemple, es projectarà *Chuck, Chuck Baby* a la Plaça Sant Pere de Ciutat Vella i el 3 de juliol es podran veure els films guanyadors del certamen *Cortos en femenino 2024* al Pati de la seu del Districte de Nou Barris.

Organitzat per Drac Màgic, aquest festival és una proposta cinematogràfica feminista que contribueix a la recuperació de les múltiples històries del cinema fet per dones. Aquesta mostra és el primer volum del festival. El segon tindrà lloc entre el setembre i el desembre del 2024.

El Taller Masriera, el Temple de l'art. Foto: Ajuntament

El Centre Cívic Can Basté reflexiona sobre la festa més enllà de la tradició

MOSTRA ▶ El Centre Cívic Can Basté acull, del 13 de juny al 27 de juliol, l'exposició *Fem festa-més enllà de la tradició*, comissariada per Marco Tondello i que explora el fet de celebrar com una necessitat humana que es manté des de temps ancestrals.

La mostra, que ja ha circulat per la Farinera del Clot i les Cotxeres de Sants, explora el concepte de festa des de diverses perspectives a través de les peces dels artistes Natalia Carminati, Daniel González, Santiago Colorado Castaño i Eladio Aguilera. Al llarg de l'exhibició, s'analitza la festa com a símbol de llibertat i felicitat, com a producte de les transformacions tecnològiques o com a petjada de

la imposició colonialista. A més, des d'una perspectiva crítica, l'exposició ens pregunta quin és el sentit de la festa i reflexiona sobre les seves formes de socialització com a pretext per compartir i generar comunitat.

Aquesta exposició s'emmarca en el programa *Temporals*, organitzat per l'Institut de Cultura de Barcelona. A part de les obres, s'ofereixen projectes d'art contemporani als barris de Barcelona per crear experiències artístiques que interpel·lin la ciutadania, com per exemple la que es farà el dia de la inauguració a Can Basté, en què l'artista Natalia Carminati presentarà menjars de diferents cultures habituals en celebracions d'aniversari.

Foto: ICUB

Esta campaña,
como siempre,
estamos
cerca de ti

Ejercicio 2023

Documentación necesaria para la confección de su Declaración de la Renta (Ejercicio 2023)

- Borrador de la Renta/Datos fiscales
Enviado por la **Agencia Tributaria** (en caso de haberlo recibido) Este documento permite prescindir de los certificados de empresa, bancos, etc.
- Declaración de la Renta y Patrimonio del año pasado.
- Certificados de rendimientos del trabajo, baja por enfermedad, desempleo, pensiones (jubilación, viudedad, invalidez...) y otras retribuciones del trabajo.
- Certificado de Minusvalía.
- Certificados de las cuentas bancarias con intereses y retenciones, dividendos de acciones y otros rendimientos del capital.
- Recibos de I.B.I. (Contribución)
De las viviendas, fincas rústicas y urbanas, solares.
- Letras, recibos de Hipotecas, y además, gastos de compra correspondientes a la vivienda habitual.
- Facturas Oficiales de Obras de reforma en su vivienda.
- SI HA VENDIDO UNA CASA, PISO, LOCAL, PARKING, etc. la escritura de venta, la escritura de compra o adquisición por herencia, donación, etc. los gastos de adquisición (Impuestos, notario, registro, etc.) la plus-valía municipal pagada y si la hubiera, la factura de la comisión de la agencia inmobiliaria.
- INFÓRMENOS
Si ha realizado una Dación en Pago.
- Justificantes de aportaciones a planes de pensiones y jubilación.
- Contrato y Recibos de alquiler de la vivienda habitual del año 2023 (según requisitos)
- DNI y datos personales
De los contribuyentes y familiares que convivan con los mismos.
- Plan PIVE, si ha recibido algún tipo de ayuda por la compra de un automóvil debe incluirse en la declaración.
- Ayudas para compra o alquiler de vivienda. Se deben declarar las ayudas recibidas de la Generalitat por estos conceptos.

Si aún no eres cliente, ¡es el momento de conocernos!

Puedes encontrar toda la información relacionada con la renta en nuestra web www.viajulia.com

Honestidad y servicio, nuestro valor desde 1963

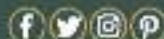
Gestiones notariales · Gabinete de abogados · Asesoramiento y gestión de empresas y particulares
Asesoramiento y contratación de seguros · Inmobiliaria · Administración de fincas

Oficinas Centrales · Via Júlia, 61 · 08042 Barcelona · Telf. 933 506 400 · Fax 933 533 503

Delegación · Via Júlia, 46 · 08016 Barcelona · Telf. 935 210 640 · Fax 933 533 503

www.viajulia.com

Síguenos en:

registro de Agentes Inmobiliarios de Cataluña - núm. 0269-L247

Un guió de pel·lícula ben real

» El CEJ l'Hospitalet de Molgosa, Raurell i Gili, amb passat al CB Grup Barna, puja a Lliga Femenina 2
 » "L'equip ha superat cada obstacle amb naturalitat", celebra Molgosa, entrenador del CEJ l'Hospitalet

Toni Delgado
EL CLOT

L'esport és una mina d'històries interessants que, amb més o menys llicències imaginatives, han arribat a la pantalla gran, com *Jo, Tonya, Rush, Evasió o victòria o Carros de foc*. Si algú portés al cinema el relat de l'ascens del CEJ l'Hospitalet a la Lliga Femenina 2, és possible que una de les primeres escenes del segon acte es referís al 2 de desembre de 2023, quan l'equip, un dels favorits, va encaixar la tercera derrota en 11 jornades a la Bastida contra el Draft Gramenet (50-48).

"Sabíem que no podíem fallar més i que cada partit seria ja una final en una competició tan exigent com la Super Copa", enceta Albert Raurell (Barcelona, 1996), tènic ajudant. El CEJ l'Hospitalet va aparcar les expectatives externes i va centrarse a treballar de valent, com no havia deixat de fer des del 21 d'agost, quan va començar els entrenaments amb només cinc jugadores. Entre lesions i assumptes personals o professionals, l'equip només ha pogut entrenar-se al complet en tres sessions durant la temporada.

El grup, però, no s'ha refugiat mai en cap excusa, i va reaccionar amb una convincent victòria al Poliesportiu Municipal les Planes contra l'AB Premià (73-58), en l'últim partit de 2023. Va ser el comiat de Sandra Chisom Emedolu, que va decidir marxar del club, igual que havia fet abans Lois Michelle Tarkanian. En el segon partit d'aquest any debutaria ja la neerlandesa Ciska Kollen.

Els imprevistos no desconcentraven al CEJ l'Hospitalet, que va acumular 11 triomfs consecutius, fins que el 13 d'abril va caure contra el CB Igualada (61-54). Amb tres jornades per jugar-se, l'equip sumava dues victòries menys que el líder, un Draft Gramenet a qui guanyaria set dies després (59-47) i amb el premi doble de tenir els punts a favor en el duel particular.

UN MOMENT CLAU

"Per a mi un dels moments del curs és el triple que va llençar en l'últim sospir Laia Piñol, jugadora de l'AB Premià, en la penúltima cita. Si el tir entrava, ja no podríem guanyar la Super

Les jugadores, el cos tècnic i altres membres del CEJ l'Hospitalet celebren l'ascens a Lliga Femenina 2. Foto: CEJLH

Copa", recorda, emotiu, el gracienc Miki Molgosa (Barcelona, 1989), el primer entrenador, amb passat al Vedruna Gràcia, el CB Cornellà, el Barça CBS, el CN Sabadell o el Barça. "La pilota va entrar i va sortir dos cops del cercol... Quin patiment i quin descans!", intervén Raurell, el seu ajudant i amb qui havia coincidit al CB Grup Barna.

Tan sols quedava una jornada. El grup va fer els deures i va superar el Club Bàsquet Samà Vilanova (65-32), i l'endemà, el 5 de maig, es va reunir per veure des de la distància el Manresa CBF-

L'equip només s'ha pogut entrenar al complet en tres sessions durant el curs

Draft. Un triomf local feia campió de la Super Copa al CEJ l'Hospitalet i li atorgava un bitllet per a la fase d'ascens a la Lliga Femenina 2 sense haver de jugar i guanyar la Final a Quatre. L'ajut manresà es va produir (51-45) i el conjunt hospitalenc va veure com la seva persistència, amb 14 victòries en els darrers 15 matxs, tenia recompensa. Només havia estat líder en la segona jornada.

Ningú, tampoc l'Ensino B, el primer rival a la fase d'ascens a Lliga Femenina 2 de Huelva, s'esperava un triomf gallec per 68-37. "Vam arribar-hi amb mol-

ta confiança i després d'uns entrenaments excel·lents, i, ahora, sense haver jugat cap partit en 18 dies. Ens va afectar molt que la posada en escena no fos gens bona", descriu Molgosa. Fa una pausa i, amb el seu discurs, ens ajuda a entendre una mica més quin paper té un entrenador: "En un altre context, en un matx tan desastrós, hauria fet molts retrets. No era, però, el moment d'actuar així, sinó d'animar i xocar les mans a les jugadores perquè necessitaven suport i confiança per a l'endemà".

Durant el dinar el grup estava destrossat. Eren conscients que havia estat el pitjor matx de la temporada i que quedarien eliminades en qualsevol triple empat a victòries al grup. "Miki, ara ens cal una bona migdiada, fer el cap net, prendre'ns unes cerveses després i agafar forces per preparar el partit contra el CB Aradeva Tenerife B. Si el guanyem, pujarem directes", va pronosticar l'Albert. Tothom va riure.

L'entrenador ajudant tenia "molt clar" que si assolien el somni seria "patint fins a l'últim segon". Mentre que Molgosa va voler revisar el camí recorregut, ple d'entrebancs superats: "Recordau què va passar quan vam perdre contra el CB Igualada? Vam completar el millor matx del curs contra el Draft. Quants triomfs vam aconseguir en les últimes 15 jornades, quan no podríem fallar? Som capaces de tornar-ho a repetir".

El 24 de maig el repte al Polideportivo Andrés Estrada de Huelva era majúscul, un CB Aradeva Tenerife B reforçat amb María Roters, María Luque, Ainhoa Negrín o Noelia Ibáñez, jugadores del primer equip de Lliga Femenina Challenge, la segona categoria estatal. "La resposta del grup va ser fer el millor partit de la temporada", celebra Molgosa.

La victòria, a la pròrroga i per 67-71, va tenir com a gran protagonista Paula Gili, exjugadora del Basket Almeda, com Ona Fuster, Judit Ortiz, Mariona Domínguez i Judith Turrión. "Vam

"Vam fitxar Paula Gili perquè sabíem que seria un peça clau", defensa Molgosa

fitxar la Paula perquè sabíem que seria una peça clau en moments decisius. Necessitàvem que contra l'Aradeva fos el factor determinant i ho va ser. Me n'alegro molt per la Paula. És la nostra tercera etapa junts, després de la del Barça CBS i el CB Grup Barna", continua el primer entrenador, que va voler i poder muntar un equip quasi complet de basquetbolistes que coneixia molt bé perquè ja les havia entrenat.

L'endemà —el passat 25 de maig— al CEJ l'Hospitalet només li valia la victòria davant el Baloncesto Torredolones i per pujar

directe a Lliga Femenina 2 necessitava una derrota de l'Ensino B contra el CB Aradeva Tenerife B, que es va produir (72-85). Com es preveia, el matx contra el conjunt madrileny, que va arribar a tenir vuit punts d'avantatge en el tercer quart, va ser molt dur. L'heroïna va ser Judith Turrión: l'exjugadora del Bàsquet Femení Sant Adrià —com Emma Guiu— va anotar quatre triples sense error en sis minuts i mig, per sentenciar el partit (61-48) i imprimir el bitllet d'ascens a Lliga Femenina 2.

"De la Judith en destacaria també un triple i un dos més u contra l'Aradeva en un tram fonamental, i, sobretot, la seva gran defensa contra les 4, les ales pivot rivals. Roters, per exemple, va sumar 50 punts en dos matxs, i cap contra nosaltres", detalla el primer entrenador.

Per a Molgosa, el grup ha superat cada obstacle "amb naturalitat". Sempre ha cregut i s'ha aixecat, sense egos ni excuses. "L'esport és una muntanya russa i veure alegres les persones que formen aquest club humil no té preu", afegeix.

"EN MIKI ÉS HONEST"

"En Miki és honest, treballador i incansable", intervén Raurell, que l'estiu passat tenia la idea de descansar un temps del bàsquet, l'esport que va començar a estimar com a jugador i tènic al BAM (Bàsquet Ateneu Montserrat), de l'Escola Joan Pelegrí. També va jugar i entrenar al JAC Sants, i va dirigir a l'Escola Thau i el CB Grup Barna, i la seva última experiència a les banquetes havia estat al Barça CBS.

Una trucada del Miki el 15 d'agost de 2022 va canviar els plans de Raurell, que es va unir al projecte del CEJ l'Hospitalet. Molgosa retrata l'Albert com a "molt responsable, metòdic i compromès" i ja pensa en la pròxima temporada: "Vull que ens ho passem bé i competim a Lliga Femenina 2. Ara he d'analitzar els errors i els encerts del curs, i enraonar amb el club i les jugadores. A més, l'Ajuntament ens ha promès que gaudirem d'una pista adequada".

"No crec en les casualitats. La sort que no havíem tingut a l'inici ens ha acompanyat en el tram final del curs. Hem rebut el premi a la nostra fe i persistència", resumeix Raurell, orgullós d'haver posat el seu granet de sorra en un guió de pel·lícula ben real.

CONNECTA, COMPARTEIX, DIVERTEIX-TE

Uneix-te a una comunitat LGBTQ+ diferent!

ASSOCIACIÓ DEL RAM DE L'AIGUA

ESPORT, CULTURA I LLEURE

Vòlei Platja · Pàdel · Futbol · Performance · Activisme
Scaperooms · Club de lectura · Escapades · I molt més

Troba el teu espai, fes xarxa amb noves amistats
i gaudeix amb nosaltres en un entorn segur

Ram
de l'Aigua

ramdelaigua.org

Escaneja'm i uneix-t'hi!

No t'ho perdís

Foto: Sala Montjuïc

Sala Montjuïc

Aquest mes de juny comença una nova edició de Sala Montjuïc, amb projeccions de cinema a la fresca al Castell de Montjuïc de Barcelona. Les entrades ja estan a la venda i entre els films més destacats hi ha *La casa en flames*, *Barbie* i *Oppenheimer*, entre altres pel·lícules clàssiques com *Billy Eliot*, *Regreso al futuro* o *El resplandor*. La primera projecció es farà el 28 de juny i l'última el 2 d'agost, quan clourà aquest cicle de cinema amb un film sorpresa. En concret, enguany hi haurà una quinzena de projeccions que, com sempre, aplegaran centenars de persones en aquest emblemàtic espai.

Famosos

La cantant Aitana Ocaña (Sant Climent de Llobregat, 1999) ha guanyat dos guardons en la primera edició dels Premis Nacionals de Música.

En concret, s'ha emportat el premi a la Millor cançó de música electrònica per *Los Ángeles* i el premi *ex aequo* a la Millor cançó de música urbana per *Miamor*, amb Rels B. Es tracta de dos reconeixements destacats que mostren la versatilitat de l'artista en diferents gèneres musicals i que permeten a la cantant ampliar el seu palmarès. Cal recordar que Aitana va saltar a la fama en participar a *Operación Triunfo* i que, després d'això, va començar a despuntar amb cançons que molt aviat sonaven arreu del món. Destaca per haver col·laborat amb artistes com Sebastian Yatra, Morat o Cali y el Dandee, per fer cinema i televisió i també per tenir diversos guardons, com els dels 40 Music Awards.

La fitxa

QUI ÉS?

A I T A N A

ÉS FAMOSA PER...

Ser una reconeguda cantant

Les seves cançons fa temps que sonen arreu del món

QUÈ HA FET?

Ha rebut dos nous guardons

Ho ha fet en la primera edició dels Premis Nacionals de Música

A LES XARXES...

Felicitations pels reconeixements

Els fans li donen l'enhorabona per ampliar el seu palmarès

Llibres

Vorera de mar
Bernat Salvà

El periodista Bernat Salvà ha publicat aquesta crònica del viatge a peu que va fer per la seva Mallorca natal durant 22 dies. Es tracta d'un projecte personal que el va portar a recórrer més de 500 quilòmetres en quinze etapes. Gràcies a la travessa, redescobreix l'illa i ho aprofita per conèixer personalitats i l'ombra de personatges històrics.

Teatre

El tigre
Ramon Madaula

Aquesta obra explica la història d'un conegut *coach* motivacional que ajuda gent en la seva recerca de la felicitat. Amb tot, quan els esdeveniments fatídics irrompen en la seva vida, no sap com aplicar-se ell mateix els consells que amb tanta convicció recomanava a la resta de la gent. Es pot veure a l'Espai Texas de Barcelona fins al 22 de juny.

Música

El país de les flors
Biel Martí

Aquest és el treball més ambiciós del cantautor barceloní, després de publicar dos àlbums durant el 2023. El disc beu del folk i de la música d'arrel americana, amb tonalitats més properes al rock i al pop. En les tretze cançons de l'àlbum predominen les guitarres elèctriques, els violins i la bateria, i les lletres reflexives i senzilles a la vegada.

Pelis i sèries

Ombres del passat
Adam Cooper

Com a part d'un tractament contra l'Alzheimer, un exdetectiu d'homicidis intenta tornar a investigar pel seu compte l'espantós assassinat d'un professor universitari. Lluitant per recuperar la memòria, descobreix tota una xarxa de contradiccions i secrets que faran que la seva vida canviï per sempre. El protagonista és Russell Crowe.

EMERGENCIA EN UCRANIA

Miles de personas huyen de sus hogares buscando refugio para salvar sus vidas. La infancia está especialmente desprotegida.

Dona ahora

Cuenta bancaria:

ES69 2100 5731 7202 0041 1957

 **Ayuda
en Acción**

CORPUS 2024

**ALLÀ ON ENS NECESSITEN,
OBRIM CAMÍ A L'ESPERANÇA**

Fes un donatiu

www.caritascatalunya.cat

bizum: 38031

ES69 2100 5000 5802 0008 9517

ESTILS DE VIDA

La recepta més efectiva per a l'estiu

Foto: Freepik

NUTRICIÓ

L'aigua és la millor recepta per a l'estiu, i no només la de les piscines. Poder refrescar-se és vital, però quan pugen les temperatures, l'aigua és necessària per a una cosa encara més important: mantenir-se hidratat. Tot i que sembla una obvietat, cal tenir-ho en compte, perquè les persones tenim una resistència tan gran a la manca d'aigua, a causa de les nostres èpoques d'escassetat de fa mil·lennis, que no sentim set fins que ja estem deshidratats.

El primer pas és beure aigua regularment, fins i tot si no en sentim la necessitat. Una bona manera d'aconseguir-ho és aprofitar altres fonts d'aigua com les fruites i verdures fresques, la llet i el iogurt, el te i el cafè, els suc, batuts, refrescos... I menjar moltes amanides, sopes fredes, gaspatxos... No cal dir que els productes de temporada són una garantia de salut.

Alhora, l'aigua també és el millor tractament de bellesa possible. La deshidratació afecta directament la nostra pell i aquesta és una altra bona raó per beure suficient i seguir una dieta adequada. Però les temperatures elevades sovint exigeixen, a més, hidratar diàriament la pell del rostre i del cos amb cosmètics –tan naturals com sigui possible– que satisfacin la set de la pell.

Les claus.....

SET

Per raons d'origen evolutiu, les persones som tan resistents a la set que podem deshidratar-nos

HIDRATACIÓ

A l'estiu és necessari beure aigua prou sovint, encara que no en tinguem ganes

DIETA

Cal incloure a la dieta plats rics en aigua, com sopes fredes, amanides o gaspatxos

BELLESA

La pell es veu afectada especialment a l'estiu i s'ha de mantenir hidratada regularment

Foto: Freepik

CONCURS

Busquem
el fan més fan
d'Ametller Origen

Participa a
corp.ametllerorigen.com
**I GUANYA UN ANY
DE COMPRES GRATIS!**

SISTEMA DE SALUT DE CATALUNYA

LA TEVA SALUT EN LES MILLORS MANS

Més informació

gen.cat/liniasantmarti

/Salut

**Generalitat
de Catalunya**

**sempre
endavant**